

Arrest

nr. 151 789 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 17 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. HEERMAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en van de stad Guye Garo afkomstig te zijn. Uw vader was een handelaar in tef, een graansoort. Hij vormde samen met ongeveer acht bevriende handelaars een coöperatie (ukub). Op 24.04.2003 (02.01.2011) werd op een avond de deur van uw ouderlijke woning opengebroken door vier leden van de Ethiopische veiligheidsdiensten. Toen uw vader met een zaklamp in de richting van de invallers scheen werd hij doodgeschoten. U werd onmiddellijk opgepakt en gedurende ongeveer zeven maanden vastgehouden in gevangenis van Gebre Guracha. Men beschuldigde er uw overleden vader van de Ethiopische oppositie te sponsoren met het geld dat via de coöperatie werd opgehaald. Tijdens uw gevangenschap werd u ondervraagd over de vermeende oppositieactiviteiten van uw vader en gemarteld. Uw oom regelde uw vrijlating uit de gevangenis door het betalen van smeergeld. In de elfde maand van het jaar 2003 (Ethiopische kalender) kwam u vrij.

Hij contacteerde eveneens een mensensmokkelaar die u onmiddellijk naar Kenia bracht. U verbleef ongeveer twintig dagen in het huis van de smokkelaar in Kenia waarna u met het vliegtuig naar België reisde. Op 18 augustus 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Ethiopië omdat u vreest door de autoriteiten te worden gedood. Ter staving van uw asielaanvraag legt u na het gehoor een doktersattest neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende de aanleiding voor de beweerdde problemen van uw vader met de Ethiopische autoriteiten allerminst overtuigen. Hoewel u verklaart dat uw vader door de veiligheidsdiensten gedood werd omdat zij hem ervan verdachten de oppositie financieel te steunen via de coöperatie die hij met een paar bevriende handelaars had opgezet maakt u doorheen uw asielaanvraag niet aannemelijk waarom de autoriteiten uw vader zouden viseren. Zo stelt u tijdens het gehoor expliciet dat uw vader, u, noch enig ander familielid politiek actief is (cgvs p.3). U stelt enkel dat uw vader tijdens de verkiezingen van 15.05.2005 (07.09.1997 EK) een kandidaat van de oppositiepartij Kinijit een verkiezingsposter liet aanhangen in de winkel vanwege de persoonlijk band tussen hen. Wanneer het CGVS informeert waarom uw vader deze kandidaat van Kinijit steunde stelt u enkel denken dat het om een vriendendienst ging. Of uw vader nog een ander engagement had in deze oppositiepartij stelt u niet te weten (cgvs p.4). Wat er ook van zij, uw vader kende door deze eenmalige steun aan een kandidaat van een oppositiepartij in de vijf daaropvolgende jaren geen problemen met de Ethiopische autoriteiten. U stelt van eventuele problemen geen weet te hebben, enige discussies met de autoriteiten over de verkoopprijs van het graan buiten beschouwing gelaten. U stelt expliciet dat uw vader geen problemen van politiek aard kende voor het incident op 02.01.2011 (cgvs p.12). Gevraagd of de andere handelaren in de coöperatie politiek actief waren stelt u dit niet te weten (cgvs p.7). Wanneer het CGVS u hierop vraagt waarom de Ethiopische autoriteiten uw vader ervan zouden verdenken de oppositie te financieren terwijl hij niet politiek actief was stelt u plots en in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen op de DVZ, dat het incident waarbij uw vader gedood werd mogelijk verband houdt met zijn zakelijke activiteiten gezien de autoriteiten hem dikwijls vroegen zijn prijzen te verlagen en een aantal keer de winkel sloten (cgvs p.12). De vaststelling dat u op het moment van uw asielaanvraag en ook aanvankelijk tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart dat zijn vermeende steun aan de Ethiopische oppositie aan de grond lag van de moord op uw vader en uw bewering dat u gedurende uw zeven maanden detentie ondervraagd werd over de oppositieactiviteiten van uw vader om later tijdens dit gehoor te verklaren dat het mogelijks toch verband houdt met zijn zakelijke activiteiten ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Verder dient opgemerkt te worden dat ook uw weinig consistente verklaringen betreffende de vergaderingen van de coöperatie, op het moment van uw asielaanvraag de oorzaak van de vervolging door de Ethiopische autoriteiten, ernstige vragen oproepen. Zo stelt u aanvankelijk tijdens het gehoor op het CGVS dat zij elke maand vergaderden (cgvs p.3). Even later verklaart u dan weer dat zij elke vijftien dagen verzamelden (cgvs p.7). Op het moment van uw asielaanvraag beweerde u over deze coöperatie dat de vergaderingen in de winkel van uw vader of bij u thuis plaats hadden (vragenlijst cgvs p.3). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat de vergaderingen enkel bij u thuis doorgingen (cgvs p.7). Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van de problemen van uw familie met de Ethiopische autoriteiten. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn.

Wat betreft uw bewering dat uw vader gedood werd door de Ethiopische veiligheidsdiensten tijdens een inval in uw ouderlijke woning dient eveneens vastgesteld te worden dat u hierover geen begin van materieel bewijs aanbrengt. Daarenboven overtuigen uw verklaringen betreffende deze inval evenmin. Zo verklaarde u op het moment van uw asielaanvraag dat de politie uw vader van politieke activiteiten verdacht en dat hij daarom thuis werd doodgeschoten. Onmiddellijk daarna werd u door de politie gearresteerd (vragenlijst cgvs p.3). Tijdens uw gehoor voor het CGVS herhaalt u dat uw vader door vier gewapende mannen in de ouderlijke woning werd doodgeschoten waarna u werd gearresteerd (cgvs p.8 en 12) maar stelt u echter niet te weten of het de politie dan wel het leger was die uw ouderlijke woning binnenviel (cgvs p.14).

Verder dient te worden vastgesteld dat u, ondanks dat u zelf aanvankelijk het verband legt tussen de activiteiten van de coöperatie en de moord op uw vader, geen idee heeft of de andere acht handelaren die deel uitmaakten van de coöperatie problemen kenden of kennen (cgvs p.9). Wanneer het CGVS informeert of uw vader het enige slachtoffer was en of er onder de andere handelaren nog doden of gewonden te betreuren vielen stelt u niet te weten wat er met hen gebeurde omdat u onmiddellijk gevangengenomen werd (cgvs p.7-8). U informeerde echter evenmin bij uw oom naar de lotgevallen

van de medecoöperanten van uw vader. U stelt dat u op het moment van uw vlucht dergelijke vragen niet stelde uit tijdsgebrek. Wanneer het CGVS u er op wijst dat het stellen van deze vraag toch bijzonder weinig tijd in beslag neemt verklaart u dat u erg gestresseerd was en de tijd niet had om over zulke zaken na te denken (cgvs p.11-12). Uw verantwoording voor het feit dat u na uw vrijlating uit de gevangenis geen enkele vraag stelde over het lot van de medecoöperanten van uw vader kan moeilijk aanvaard worden. Indien de activiteiten van de coöperatie zoals u stelt de oorzaak zijn van de dood van uw vader, uw maandenlange detentie en uw vlucht uit uw land van herkomst mag verwacht worden dat u zich niet alleen informeert naar de oorzaak van deze problemen maar ook naar de eventuele gevolgen voor de medecoöperanten.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u stelt geen contact te hebben met uw familie in Ethiopië omdat u niet meer over het telefoonnummer beschikt. U probeerde echter evenmin uw familie op een andere manier te contacteren. Ondanks dat u in een opvangcentrum van het Rode Kruis verblijft deed u geen poging uw familie te contacteren via de Dienst Tracing van het Rode Kruis. Al evenmin deed u een poging uw oom per post te contacteren hoewel u zijn woonplaats in Gebre Guracha vrij nauwkeurig kan situeren. U geeft de weinig aannemelijk verklaring dat u niemand vond om u daarbij te helpen (cgvs p.5-7). Dat u, die beweert uw land te hebben moeten verlaten vanwege uw problemen met de autoriteiten maar hieromtrent geen begin van materieel bewijs kan neerleggen, geen enkele poging onderneemt om contact te leggen met uw familie in uw thuisland om zo identiteitsdocumenten en/of stukken ter staving van uw asielaanvraag te bekomen of op deze manier op de hoogte te blijven van de verdere verloop van uw problemen in uw thuisland, ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende deze problemen.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw asielpcedure geen begin van materieel bewijs voorlegt wat betreft uw identiteit. Bovendien laten uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw identiteitsdocumenten het CGVS niet toe een duidelijk beeld te scheppen van uw identiteit, de door u verkregen identiteitsdocumenten en de wijze waarop u van Ethiopië naar België reisde. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in uw thuisland geen geboorteakte maar wel een identiteitskaart bezat. Deze identiteitskaart zou u in de gevangenis hebben achtergelaten (verklaring dvz – vraag 21). Tijdens uw gehoor voor het CGVS stelde u echter dat uw identiteitskaart nog thuis in Ethiopië ligt omdat u op het moment van uw arrestatie enkel een pyjama droeg en deze kaart niet kon meenemen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u eenvoudigweg dergelijke verklaring op de DVZ te hebben afgelegd en stelt u ook daar de versie die u tijdens het gehoor voorhoudt te hebben verteld (cgvs p.11). Betreffende het door u tijdens uw vlucht naar België gebruikte paspoort stelde u op het moment van uw asielaanvraag dat het geen Ethiopisch paspoort betrof, maar dat u niet wist onder welke nationaliteit u dan wel reisde (verklaring dvz – vraag 21). Tijdens uw gehoor voor het CGVS, meer dan drie jaar later, weet u echter te vertellen dat het een Keniaans paspoort betrof (cgvs p.10). Ook wanneer het CGVS informeert naar de oorzaak van uw recent verworven inzicht betreffende de tijdens uw vlucht naar België gebruikte nationaliteit ontkent u dergelijke verklaring op de DVZ te hebben afgelegd en stelt u daar de versie die u tijdens het gehoor voorhoudt te hebben verteld (cgvs p.11). Over de tijdens uw vlucht gebruikte identiteit weet u verder niets te vertellen. U verklaart dat u de in het paspoort gebruikte naam, de geboorteplaats of een ander identiteitskenmerk niet kent gezien u ongeschoold bent. Wanneer het CGVS informeert wat u bij een controle aan de grenzen moest vertellen stelt u dat de smokkelaar u vergezeld en hij de verantwoordelijkheid droeg wanneer u gecontroleerd zou worden (cgvs p.10-11). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat bij een grenscontrole in de luchthaven van Zaventem personen individueel gecontroleerd worden. Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw identiteitskaart in Ethiopië, uw bewering op de DVZ dat u geen idee had onder welke nationaliteit u reisde en uw verklaringen tijdens uw gehoor voor het CGVS dat de smokkelaar voor u, een volwassen man, het woord zou voeren in geval u door de douane aan een controle onderworpen zou worden zijn dan ook geheel niet aannemelijk en doen het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw werkelijke identiteit en de door u gebruikte identiteitsdocumenten tijdens uw vlucht van Ethiopië naar België.

Na voorgaande vaststellingen kan er worden geconcludeerd dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus aannemelijk maakt. Het medische attest dat u na uw gehoor overmaakte ter staving van uw asielaanvraag wijzigt bovenstaande conclusie dan niet gezien het weliswaar bevestigd dat u littekens heeft op uw beide knieën en een litteken aan uw rechteroor maar geen uitsluitend biedt over de omstandigheden waarin u deze letsels heeft opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht. Tevens stelt hij dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan en citeert hij artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker vertoont de motivering van het CGVS ernstige lacunes. Ten onrechte wordt getwijfeld aan de waarachtigheid van zijn verklaringen inzake de oorzaak van het overlijden van zijn vader. Hij verklaarde steeds dat zijn eigen problemen kaderden rond de problemen van zijn vader. Verzoeker was zelf geen lid van de coöperatie van zijn vader zodat hem niet kan worden verweten dat hij over beperkte informatie beschikte. Hij kan dan ook alleen maar vermoedens uiten over de reden van het overlijden van zijn vader. Tevens kan hem moeilijk worden verweten dat hij na zijn vlucht uit zijn land geen verdere informatie zocht over het lot van de andere leden van de coöperatie. Hij was al lang blij dat hij de gevangenis en zijn land achter zich kon laten.

Verzoeker is er wel in geslaagd een doopsprent van zijn vader te verkrijgen. Tevens kon hij een doopakte verkrijgen waaruit zijn identiteit blijkt.

2.1.2. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst naar de reeds hoger gedane uiteenzetting en is van oordeel dat de situatie in zijn regio van herkomst dermate ernstig is dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend.

2.1.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de faxkopieën van een doopakte en een doopsprent bij het verzoekschrift (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3 en 4).

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker tot op heden geen overtuigende bewijzen bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit. Het doopcertificaat dat hij bij het verzoekschrift voegt wordt immers slechts bijgebracht in de vorm van aan makkelijk te manipuleren faxkopie, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlage 3). Verzoeker geeft bovendien niet de minste duiding over de wijze waarop hij dit stuk zou hebben bekomen. Hoe dan ook betreft het geenszins een officieel identiteitsdocument en biedt verzoeker geen uitleg voor de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteitskaart. Deze vaststelling vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar verzoeker hiervoor geen uitleg biedt, onverminderd gehandhaafd. Dat verzoeker tot op heden geen officiële identiteitsdocumenten neerlegt en ter verklaring van het ontbreken van zulke documenten geen

afdoende uitleg biedt doch tegenstrijdige verklaringen aflegde, doet op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker voert verder geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar hierin wordt gemotiveerd:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende de aanleiding voor de beweerde problemen van uw vader met de Ethiopische autoriteiten allerminst overtuigen. Hoewel u verklaart dat uw vader door de veiligheidsdiensten gedood werd omdat zij hem ervan verdachten de oppositie financieel te steunen via de coöperatie die hij met een paar bevriende handelaars had opgezet maakt u doorheen uw asielpcedure niet aannemelijk waarom de autoriteiten uw vader zouden viseren. Zo stelt u tijdens het gehoor expliciet dat uw vader, u, noch enig ander familielid politiek actief is (cgvs p.3). U stelt enkel dat uw vader tijdens de verkiezingen van 15.05.2005 (07.09.1997 EK) een kandidaat van de oppositiepartij Kinijit een verkiezingsposter liet aanhangen in de winkel vanwege de persoonlijk band tussen hen. Wanneer het CGVS informeert waarom uw vader deze kandidaat van Kinijit steunde stelt u enkel denken dat het om een vriendendienst ging. Of uw vader nog een ander engagement had in deze oppositiepartij stelt u niet te weten (cgvs p.4). Wat er ook van zij, uw vader kende door deze eenmalige steun aan een kandidaat van een oppositiepartij in de vijf daaropvolgende jaren geen problemen met de Ethiopische autoriteiten. U stelt van eventuele problemen geen weet te hebben, enige discussies met de autoriteiten over de verkoopprijs van het graan buiten beschouwing gelaten. U stelt expliciet dat uw vader geen problemen van politiek aard kende voor het incident op 02.01.2011 (cgvs p.12). Gevraagd of de andere handelaren in de coöperatie politiek actief waren stelt u dit niet te weten (cgvs p.7). Wanneer het CGVS u hierop vraagt waarom de Ethiopische autoriteiten uw vader ervan zouden verdenken de oppositie te financieren terwijl hij niet politiek actief was stelt u plots en in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen op de DVZ, dat het incident waarbij uw vader gedood werd mogelijk verband houdt met zijn zakelijke activiteiten gezien de autoriteiten hem dikwijls vroegen zijn prijzen te verlagen en een aantal keer de winkel sloten (cgvs p.12). De vaststelling dat u op het moment van uw asielaanvraag en ook aanvankelijk tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart dat zijn vermeende steun aan de Ethiopische oppositie aan de grond lag van de moord op uw vader en uw bewering dat u gedurende uw zeven maanden detentie ondervraagd werd over de oppositieactiviteiten van uw vader om later tijdens dit gehoor te verklaren dat het mogelijks toch verband houdt met zijn zakelijke activiteiten ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.”

Verder dient opgemerkt te worden dat ook uw weinig consistente verklaringen betreffende de vergaderingen van de coöperatie, op het moment van uw asielaanvraag de oorzaak van de vervolging door de Ethiopische autoriteiten, ernstige vragen oproepen. Zo stelt u aanvankelijk tijdens het gehoor op het CGVS dat zij elke maand vergaderden (cgvs p.3). Even later verklaart u dan weer dat zij elke vijftien dagen verzamelden (cgvs p.7). Op het moment van uw asielaanvraag beweerdte u over deze coöperatie dat de vergaderingen in de winkel van uw vader of bij u thuis plaats hadden (vragenlijst cgvs p.3). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat de vergaderingen enkel bij u thuis doorgingen (cgvs p.7). Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van de problemen van uw familie met de Ethiopische autoriteiten. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn.

Wat betreft uw bewering dat uw vader gedood werd door de Ethiopische veiligheidsdiensten tijdens een inval in uw ouderlijke woning (...) overtuigen uw verklaringen betreffende deze inval evenmin. Zo verklaarde u op het moment van uw asielaanvraag dat de politie uw vader van politieke activiteiten verdacht en dat hij daarom thuis werd doodgeschoten. Onmiddellijk daarna werd u door de politie gearresteerd (vragenlijst cgvs p.3). Tijdens uw gehoor voor het CGVS herhaalt u dat uw vader door vier gewapende mannen in de ouderlijke woning werd doodgeschoten waarna u werd gearresteerd (cgvs p.8 en 12) maar stelt u echter niet te weten of het de politie dan wel het leger was die uw ouderlijke woning binnenviel (cgvs p.14).”

Verzoeker beperkt zich er immers toe te benadrukken dat hij geen lid was van de coöperatie van zijn vader en dat hij hierover slechts weinig informatie had, zodat hij slechts vermoedens kon uiten over de reden achter de dood van zijn vader. Hoe deze uitleg afbreuk kan doen aan de vaststellingen dat hij (i) incoherente verklaringen aflegde over de reden die volgens hem aan de basis lag van de problemen van zijn vader en waarover hij zou zijn ondervraagd gedurende zijn detentie; (ii) inconsistente verklaringen aflegde over de vergaderingen van de coöperatie waartoe zijn vader behoorde, en dit ondanks dat hij deze aanhaalde als reden van de vervolging door de Ethiopische autoriteiten; (iii) incoherente verklaringen aflegde over de politiedienst die betrokken was bij de inval in zijn ouderlijke woning en die hem vervolgens arresteerde. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Daarenboven blijkt uit de verklaringen die in dit kader met reden worden weergegeven in de bestreden beslissing dat verzoeker een kennelijk gebrek aan interesse vertoonde omtrent het lot van de andere leden van de coöperatie van zijn vader en hiervoor geen afdoende verklaring bood. Dat verzoeker al lang blij was dat hij kon vluchten, vormt hiervoor evenmin een afdoende verklaring. Indien de activiteiten van deze coöperatie de oorzaak vormden van de dood van zijn vader, van zijn eigen maandenlange detentie en van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich zou hebben geïnformeerd over de oorzaak van deze problemen en de eventuele gevolgen voor de medecoöperanten. Dat hij naliet zich te informeren over dermate cruciale informatie voor het inschatten van zijn eigen vrees en situatie, getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn beweerde problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaarde vrees voor vervolging.

Bovendien laat verzoeker de bestreden beslissing volledig onverlet waar wordt gemotiveerd dat de geloofwaardigheid van zijn verklaarde problemen op ernstige wijze wordt ondergraven doordat hij voorafgaand aan het gehoor bij het CGVS niet de minste poging ondernam om contact te leggen met zijn familie in zijn thuisland om de nodige documenten te bekomen of om zich te informeren over zijn problemen en de situatie in zijn land van herkomst. Deze motivering vindt steun in het dossier en is pertinent en terecht. Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde de nodige documenten ter ondersteuning van zijn relaas te bekomen en zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde asielrelaas en vrees voor vervolging.

Het neergelegde doodsprentje, dat niet vertaald is doch waarvan verzoeker beweert dat het betrekking heeft op zijn vader, wordt slechts bijgebracht in de vorm van een faxkopie (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4). Gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopie, kan aan dit stuk geen bewijswaarde worden gehecht. Het betreft een document dat door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgemaakt, dat geenszins een officieel karakter heeft en dat geheel geen waarborg biedt voor de waarachtigheid van de inhoud van dit document.

Het neergelegde medische attest (administratief dossier, stuk 15: documenten) kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen, die door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt voorts niet het minste begin van bewijs bij ter staving van de bewering dat de situatie in zijn land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend. Aldus toont hij geenszins aan dat de situatie er zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS